

عنوان مقاله:

بررسی سیر تکاملی ساختاری پهنه زاگرس مرتفع در ناحیه سمیرم- جنوب غربی اصفهان

محل انتشار:

دومین همایش معدن و علوم وابسته (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

شهلا مغزی نجف آبادی - دبیر رسمی آموزش و پرورش شهرستان طبس- مدرس حق التدریس دانشگاه آزاد اسلا

خلاصه مقاله:

کوهزاد زاگرس شامل سه زون ساختاری سنندج، سیرجان، زاگرس مرتفع و زاگرس چین خورده می باشد. زون زاگرس مرتفع دارای گسلش زیاد و پیچیدگی ساختمانی است و در واقع مجموعه ای از ورقه های راندگی است. به نظر می رسد که ساختار اولیه زاگرس مرتفع مشابه زاگرس چین خورده بوده است و بعد از آن با سوار شدن (impose) گسلها و راندگی های بعدی بر ساختمان این پهنه، چین خوردگیهای قبلی در هم ریخته و وضعیت پیچیده فعلی را که ترکیبی از گسلهای بی شمار و چینهای زیاد با ساز و کارهای مختلف است بوجود آورده است. شاهد این مدعا وجود ناودیس بزرگ ونک با طول محور بیش از 20 کیلومتر در شمال غرب سمیرم است که از لحاظ ابعاد در زاگرس مرتفع مشابهی ندارد. طول محور ناودیس قبل از درهم ریختگی بیش از 50 کیلومتر بوده که با حرکت ورقه راندگی سمیرم به سمت جنوب غرب در قالب یک ساختمان فلسی (Imbricate fan) به سه قلعه تقسیم شده و حرکت این قطعات در نهایت موجب در هم ریختگی ساختمان قسمت جنوبی ناودیس و ایجاد چین ها و گسلهای کوچکتر با راستا و امتدادهای مختلف شده است.

کلمات کلیدی:

سمیرم، ناودیس ونک، جبهه تغییرات ساختاری، ورقه راندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/56606>

